

Justitsministerens svar på spørgsmål nr. S 567, folketingsåret 1998-99

Spm. nr. S 567

Til justitsministeren (25/11 98) af:

Bendt Bendtsen (KF):

»Vil ministeren redegøre for, hvorvidt det vil være i strid med dansk lovgivning og/eller internationale konventioner, som Danmark er forpligtet af, at indføre mulighed for at sanktionere gentagen grov telefonchikane med at nægte gerningsmanden ordinært telefonabonnement, men med mulighed for nødopkald?«

Svar (1/12 98):

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet har anmodet Forskningsministeriet om en udtalelse til brug for besvarelsen af spørgsmålet.

Når udtalelsen foreligger, vil Justitsministeriet vende tilbage til spørgsmålet.

Supplerende svar (15/1 99):

Justitsministeren (Frank Jensen):

Som oplyst i den foreløbige besvarelse af 13. november 1998 har Justitsministeriet anmodet Forskningsministeriet om en udtalelse.

Forskningsministeriet har oplyst følgende:

Lov 466 af 12. juni 1996 om forsyningspligt og visse forbrugerforhold i telesektoren har til formål at sikre alle brugere af telekommunikation adgang til et grundlæggende udbud af teleudtørelser.

Forsyningspligtsydelsen er nærmere behandlet i lovens kap. 2 (særligt § 3), der indeholder en bemyndigelse til forskningsministeren til at fastsætte de nærmere regler om forsyningspligt. Dette er sket ved Forskningsministeriets bek. 908 af 5. december 1997. I bekendtgørelsen beskrives det i § 2, stk. 2, nr. 1, at forsyningspligten indeholder en forpligtelse fra forsyningspligtsudbyderen til at stille en telefonlinje til rådighed for alle abonnenter.

Der er derfor ikke efter den lovgivning, der henhører under Forskningsministeriet mulighed for at nægte en person et telefonabonnement, så længe et sådant kan karakteriseres som hørende under forsyningspligten. Forskningsministeriets regelsæt giver desuden ikke mulighed for at fra-

tage en abonnent telefonabonnementet i tilfælde af grov telefonchikane.

Forsyningspligten er internationalt behandlet i EU-direktivet om ONP-vilkår for teletelefonitjenesten og om udbud af forsyningspligtsydelse på teleområdet under konkurrenceforhold. I præambelens afsnit (4) og direktivets art. 1, art. 2 nr. 2 (f) og art. 3, beskrives forsyningspligten. De danske regler er i overensstemmelse med dette direktiv.

Spørgsmålet om nægtelse af telefonabonnement i tilfælde af grov chikane er ikke berørt i internationale konventioner på teleområdet. ITU (International Telecommunication Union) anerkender dog, at der er en såkaldt »Universal Service«-forpligtelse, som svarer til den danske forsyningspligt. Spørgsmålet om nægtelse af abonnement er dog ikke berørt.

Som det fremgår af Forskningsministeriets udtalelse, er der ikke efter den gældende telelovgivning adgang til at nægte en person almindeligt telefonabonnement i tilfælde af telefonchikane. Heller ikke straffeloven indeholder en sådan hjemmel.

Den europæiske menneskerettighedskonvention, herunder navnlig artikel 8 om retten til respekt for privatliv og familieliv, vil ikke generelt være til hinder for, at der indføres love, hvorefter personer i tilfælde af gentagen grov telefonchikane fratages mulighed for at have et telefonabonnement.

Justitsministeriet kan dog ikke støtte et sådant forslag.

At nægte en person et sædvanligt telefonabonnement er en meget indgribende foranstaltning i nutidens kommunikationssamfund, og det vil næppe være et effektivt middel til at hindre fortsat telefonchikane. Den pågældende vil for det første fortsat have adgang til offentlige mønttelefoner. Af større praktisk betydning er dog, at der fortsat vil bestå den mulighed, at en anden person opretter et mobiltelefonabonnement i eget navn og derefter overdrager brugen af mobiltelefonen til en person, der selv er nægtet abonnement, eller at den pågældende køber en mobiltelefon med taletidskort uden fast abonnement.